

688

פרוטוקול מס' 205/א
מישיבת ועדת הכספים
סיוע ג' י"ג בסיון תשס"ז - 22.5.1956
בשעה 08.45

חברי הוועדה:

תעודת:

- י. גורי - היו"ר
- ח. מרינג
- י. בדר
- א. בהיר
- ש. דיין
- מ. חזני
- א. הרצפלד
- ב. לוי
- ז. סוזאייב
- ח. רובין
- י. אפרתי

סוזאייב:

מר זגבי - מטעם המוצר
 מר גולדרט - מטעם המוצר
 מר שטרן
 מר בולדרט

המסך הדיון בחוק לעידוד התכנון (זכרון מלאכה והנחה אחת-המשל) חוק טלוויזיה עממי סיוע (תיקון).

סדר-ימים:

אני פותח את הישיבה. אנו ממשיכים בדיון בחוק לעידוד התכנון.

היו"ר י. גורי:

ז. סוזאייב:
 לפני כן ברצוני לטעון טענה. אנו אשרנו הוצאות אגרות חוב בסכום של 10 מליון לירות למסוף טקס הפועלים. המסך הפרטי זקוק לאשראי לא פחות ממסך הפועלים, ותמתי מדוע לא הוגשה כל הצעה מטעם המסך הפרטי. ביררתי את הענין ואתמול נספר לי שקבוצה רצינית של בעלי תעשייה במסך הפרטי פנתה לממשלה והציעה להוציא אגרות חוב למסוף התעשיות להם בסכום של 5 מליון לירות, עם הון עצמי של מליון לירות. הם דרשו ערבות הממשלה והנחה במס הכנסה, והתשובה שנתנה להם היתה, שעל ערבות ממשלתית אין מה לדבר. אם איננו מועה הפניה היתה לטר המסחר והתעשייה מר ספיר והוא הסיב בלאו מוחלט. אני רוצה לטעון את מר זגבי: (א) האם הדבור ידוע? (ב) האם דחו הצעה זו? מסך הפועלים בנוי על אגרות הדדיות, והוא אינו זקוק לערבות הממשלה. כל מיט הרוכס אגרת חוב של מסך הפועלים לא יחסום פן הממשלה תתן למסך הפועלים לפול, ולכן מסך זה אינו זקוק לערבות הממשלה. לעומת זאת המבנה של המסך הפרטי הוא אחר לגמרי. עם אין ערבות הדדית. לא הייתי מתנגד לכך שחברה הסמדרותית תקבל ערבות ממשלתית, כי דה-פקטו אין זה סבבה שום דבר. אבל אינני יכול להגין מדוע נדחתה בקשה של המסך הפרטי לערבות ממשלתית לאגרות חוב? האם אינכם מרבישים שיש בזה פגם?

מ. זבני:

אני בני יכול להכחיש שכוון לסיטתו. אבל לסי מיני
ידעתי לא ידעתי על כנייה כזאת. מה אני יודע
הוא דבר אחר לצטרי, שהתנהל וסתנהל סו"ט עם בנקים שיש להם חברות
לתעשייה, בנק לדיסקונט ומוצר לתעשייה, על חסיסיות שתוצאה לתעשייה
על ידי בנקים אלה. הם התעבב בגלל בטיעתו של סר סטיו לאוצרה חברית,
ועכשו, עו סובו של סר ספיר, הוא יתחדש.

אני בני רוצה להכנס לבעייה של מתן ערבות לחסיסיות
פרטיות, כי בהצעת החוק הכוונה היתה לערוג לחברות מסלתיית בלבד.

ז. סוזניב:

אני מבקש להכניס שאלה ספציפיות זאת במסגרת דחוף
למטרת דיובי ועדת הכספים.

הינ'ר י. גורי:

מהי הכותרת של העניין?

ז. סוזניב:

מתן ערבות מסלתיית להוצאת חברות חוג-חסכון על ידי
התעשייה הפרטית.

הינ'ר י. גורי:

אני מעדיף שהלך אחר, אני מפניו לשר המוצר שאלה
זו, וסחר כאשר הוא יבוא לענות על שאלות חברי
אועדה, יענה על שאלה זו ויתכן שיהיה צורך לייחד דיון סיווח בעקבות
חלוקי הדבריה עם שר המוצר.

ח. רובינ:

אני רוצה לשאול שתי שאלות: א) האם יש הנהגות
הסס הבנסה למפעל החסכון לבניין? ב) מדוע הוקפאה
הפעולה של בניין החסכון?

הינ'ר י. גורי:

המשול התעוררה הימלה של סדר עבודה אועדה עם הידוש
הס שב, ואסרתי לסחר אביה בפני אועדה תכנית עבודה
ובין השאר בדסיסה התרובה שלי יש גם סעיף זה של חסכון ואיה בדעת להזמין
את סר שסנר שיספור סקירה על הנועה בשטח זה.

ועתה אני עוזרים למעיף ד: לתת לכל יחיד יבושר
כמשתתף במפעל "חסכון לנטיעת פודסיו לכוועליה במושבות", אשר ימוצע על ידי
חברת יכין חק"ל בע"מ, וניר למושבת בע"מ, זו כוי במס המנסה בנותם התנזים
שיינתבו למסקיעיה במפעל פודס בחסכון כמסור במסקה הקודמת.

ט. חובני:

האם הובסח השטח של 10 אלפים דונם לחלטיה יחידות
ובתיזה איזוריה?

האם מפעל זה פתוח לכל פועל במושבת ומה צורך ססנו
כדי להשתתף במפעל זה?

האם הכוונה לכל פועל חבר במושבת או לכוועליה חקלאיים
מטסל?

אם קבוצת פועלים דתייה במושבת, ללא הגדל פפלג
והסתדרות, ארצה לקבל את חלקותיה בפיצה אחת בסדוכו כדי שלא יעבדו
בטעת, האם זה אפשרי?

ח. רובינ:

אני מצטרף לשאלותיו של סר חובני ורוצה לשאול שאלה
נוספת: האם אפשר לרמות סיוטא של המרוספקט כדי לדעת
פירוט על שטחי הקרקע והמים למי המקומרת הסוביית?

ט. ריינ:

האם החלקות המוקדשות לכוועלי המושבות בוגלות עם
ההתישבות, ודרוסות למתישבים, וואם כן, אייית ירוצה
לדעת מי יכריע אם השטח יימסר לכוועלי המושבות או להתישבות?

טבית, למטרה זו יוקצב תקציב מתקציב המיוחד.
אני שואל: תקציב זה שהנו קטן ומצומצם כיצד יחולק - האם ינתן לפועלי
הטובות שהם אנשים בעלי פרנסה קבועה, או לגיסוס והתעבות המעורה?

האם אפשר לקבל רשימה של האנשים שנרשמו לקבלת
ה-10 אלפים דוניס? אולי נמצא ביניהם כאלה שהם פועלי טובות סבוסטיה
שיש להם פרנסה קבועה, וזו תוספת שאין בה צורך.

היו"ר י. גורי:

בטרם נמשיך, אני מרין להודיע לנשיאות הכנסת
מה יהיה סדר הדיון בחוק שהג הסגן הקריאה טבית
ושלישית. למעשה ישנן 3 אפשרויות: יש אפשרות לגיטימית קונסטיטוציונית
להקציב לכל הסתיגות 5 דקות. יש אפשרות שניה לנמק כל ההסתיגות לכל
אחד מכרטי החוק והתשובה גם היא תהיה לכל פרק. יש אפשרות שלישית, שאיננה
צריע אותה, כי במקרה זה אינה טובה - לנמק את כל ההסתיגויות יחד.

אני מעדיף את האפשרות השנייה, ברמה לי שמוטב
לחלק את כל החקר ל-4 פרקים וכל סמטייג. לנמק הסתיגויותיו לכל פרק,
והתשובה גם היא תהיה לכל פרק. אבל על כך אני אפשר להחליט ברוב דעות.
זה ענין שצריך להתקבל מתוך הסכם הדדי. אני ממליץ על הדרך הזאת.

י. גורי:

אני מעדיף את הדרך הראשונה של הקצאת חמש דקות
להנמקת כל הסתיגות.

ח. טריטוב:

או אמת עומד על הדרך הזאת אין זה מותר יכולים
סוכרחים ללכת בה.

י. גורי:

לפי דעתי כן, ואם יש ספק, בעביר את המלה לוועדת
הכנסת.

י. גורי:

אני יש סמטייג שרואה לנמק הסתיגויותיו לכל פרק,
אינך יכול לאלץ אותו לנמק כל הסתיגות לחוד.

י. גורי:

יש סדר מסויים של הנמקת הסתיגויות ויש סדר מקובל
לגבי הופעות הסיעות בכנסת. אם טישהו מבקש להקציב הסתיגות
בניגוד לתקנון הוא פוגע בסדר ההופעות של הסמטייגים. כניח שטבה שמספר
להסתיגות שלי, הוא מקבל רשות הדבור ופוגע בזכות דאטטיגנות לנמק את
ההסתיגות. בניח שהסדר הוא לפי גודל הסיעות, אם טישהו מבקש את ההסתיגות
לפני, הוא לוקח זכות קדימה שלי. לכן אני מבקש שתבינו שאני עומד עכשו
על זכותי להיות ראשון בנימוק הסתיגויותי.

ס. רוזנטי:

בתקנון אין שום הוראה ביחס להקצאת 5 דקות להנמקת
כל הסתיגות. זהו נוהל בלבד.

היו"ר י. גורי:

אני מופתע לשמוע זאת.

ס. רוזנטי:

כל הנוהג של 3 קריאות אינו מופיע בשום מקור בתקנון.

היו"ר י. גורי:

אם ישנה סמטייגים התומכים בהצעת לנמק סמטיגויותיהם
לכל פרק לחוד והתשובה גם היא תהיה לכל פרק לחוד,
אני רואה בזה את המהלך ההגיוני ביותר.

י. גורי:

כאשר נימקתי כל הסתיגות לחוד, קרה שהסתיגות שלי
נתקבלה. אם אני מבקש את כל הסתיגויותי יחד, אף
הסתיגות אינה מתקבלת.

היו"ר י. גורי:

הנימוק שלך, שעל ידי כך מתקפחת זכות הקדימה שלך
בהנמקת ההסתיגויות, הוא נימוק מתקבל על הדעת.

ס. רוזנטי:

כבר קרה לא פעם שהיו סעיפים טובים של חוק מסויים
וסייעה אחת בחדר בדרך של הנמקת כל ההסתיגויות יחד
וסייעה אחרת בחדר בדרך של הנמקת נפרדת, ויו"ר הועדה היכו את כל התשובות.

היו"ר י. גורי:

וההצבעה?

ס. רוזנטי:

אחרי כל סעיף.

ח. אריאב:

אני מציע שהצבעה תהיה אחרי תשובתו של יו"ר הועדה.

י. גר:

אני רוצה לנסק את הסתייגותי, לטעום תשובה ונחר כך להצביע.

ס. רוזנטי:

יושב ראש הועדה, תפקידו לאסמיר לכנסת מה היתה עמדת הועדה. הוא יכול להשיב והוא יכול שלא להשיב. הוא יכול להתפק בכתן אינפורמציה על עמדת הועדה.

היו"ר י. גורי:

אני אגיד מה יקרה: מר בדק יסתייג לסעיף אחד, ומר אריאב יסתייג לכל הסעיפים בהדק אחד. אני משיב לכל הסתייגויות לאותו פרק. אחר כך יצביעו סעיף ראשון. ואז יעלה מר גר וינסק הסתייגותו לסעיף שני. ואני אגיד שהתשובה שנתתי למר אריאב חלה על הסתייגותו של מר גר לסעיף שני, או במקרה שיהיה לי מה להוסיף, ארסיף.

ועתה אנו חוזרים לסעיף ד' של החוק לעידוד החסכון.

י. גר:

יש לי הרושם שיש ליקוי בחוק זה, כי כל מכסורים נתנים ליחיד. ומה זה יחיד? יחיד הוא גבר, אלמנה

או רווקה.

מר סטרנו:

כאן יש אי-הבנה. הגמולי יחיד אינו מוגדר בחוק מס ההכנסה, אלא הוא גם בכדי להבדיל מחברה. אבל למעשה

יחיד זה אינדבידואל.

י. גר:

כאן נתבות זכויות לאלה המסלפים מס הכנסה, אשה נשואה אם היא אינה עובדת, ואינה דרושה שופה נפרדת הכנסה, פירוט הדבר שכאשר נתבות זכויות ליחיד | היא אינה חייבת במס הן נתבות דק לבעל.

מר זקני:

לצורך חוק זה חוסך הוא אדם.

י. גולדרט:

בחוק לעידוד חסכון אין מושג של יחיד אלא של אדם.

ח. אריאב:

מדוע אם כן לא נכתוב לכל אדם למעט חברה.

מר סטרנו:

פירוט הדבר - יחיד.

י. גר:

אני טוען שלפי חוק זה אם אדם רכש ביירות על שם אשתו הוא אינו יכול להשתמש בזכויות הנתנות והיא אינה יכולה להשתמש בהן כי היא אינה מטלמת מס הכנסה.

היו"ר י. גורי:

מה התסקנה פה?

י. גר:

אם אנו רוצים בזה - טוב, ולא - יש צורך להוציא את המלה "יחיד" מכל הסעיפים.

מר סטרנו:

לא כתוב בחוק - מי שרכש אגרות חוב, אלא הכנסה מאגרות חוב.

י. גר:

בנוגע לביירות ערך הדק אתן, בנוגע למרדס בחסכון - הדק אתי.

מר זקני:

לגבי מרדס בחסכון אמרנו שהבעל והאשה הם רוכש אחד. ועתה ברצוני לעבות על שאלותיו של מר זקני.

סר זגבי:

בטלג הראשון מדובר ב 3000 יחידות, ובמקורות
 הם:
 מגדל השקלון
 גן-יבנה
 עקיר
 רחובות
 קובנה-יבנה
 נט-ציונה
 טירת שלום
 ראשון לציון-ביית דגן
 מזר
 רמלה-לוד
 סחנה ישראל
 יהוד
 גבי-ברק
 פתח-תקוה-בפר ענה
 רעננה
 מבן יהודה ועוד.

אשר לסגולה מי זכאי להרשם להפעל זה, כתוב בפרוספקט:
 "כל פעל שהנו תושב קבוע באחת המושבות זכאי להרשם באחד השלבים במסגרת
 הפעל זה לגבי פרדס שבמקום מושבו או בסביבתו הקרובה. חוסך יהיה זכאי
 להרשם לחלקת פרדס בשטח שמינו עולה על 5 דונם ולענין ההגבלה הישנה כאמור
 ייחשבו בעל ואשה כחוסך א אחד במסגרת הפעל זה."

סר חזני: ומי שמינו חבר בהסתדרות החקלאית ומינו כפוף לטוענת
 הפועלים?

סר זגבי: יתכן שמאמר יהיה להתנות תנאי מיוחד לבני חברי
 הפועל המזרחי.

סר דיין עורך סגולה - מדוע בנותנים את הארדטייה לפועלי
 המושבות ומדוע אין מחלקים אותה להתישבות? בני מינו יודע שמינו חריף
 לענות על כך.

ס. חזני: לא ענית על שאלתי ביחס לעיבוד פירות של הפרדס
 על ידי חבריה דתיים.

א. הרמפלד: כוונת הפעל היא לאבטיח יציבותו של הפועל במושב,
 והכוונה היא לפסק עזר של 5 דונם פרדס ולא יותר
 מזה. ואשר לסגולתו של סר דיין, המדובר על שטחים הסמוכים למושב ואין לזה
 כל קשר עם ההתיישבות. כל שטח דגוי לעיבוד בהתיישבות, כמו דונמים
 לכך שהוא ינטע ואכן נוטעים עכשו ביד רחבה.

מה שנוגע לסגולת סר חזני, בפרוספקט לא כתוב ידק-
 דם שהוא חבר ההסתדרות זכאי להרשם להפעל זה. ובמידה שמינו סומך למסור
 הודעה, בני סודיע שלא תהיה כל הפליה בין מי שהוא חבר ההסתדרות החקלאית
 ובין מי שמינו כזה.

הינ"ר י. גורי: בני מסכים שהסדר הטוב היה פחייב שבידי כל אחד מחברי
 הועדה יהיה הפרוספקט, בפרוספקט כתוב, שקביעת השטח
 והנועמדיה תיעשה על ידי ועדות מיוחדות מטעם הועדת הפועלים, וכבחינת
 הביטוח סר חזני יכול להיות שטח, כי זה יכול להיות סכונן גם לפועלים
 הפועלים של הפועל המזרחי, אבל זכותו של סר חזני לומר: לפני שמינו טביע
 בני רוצה שתנתן תשובה סניחה את הדעת. ותביעתו אינה לקיימיה ונני סקבל
 אותה.

אולם עכשו עלינו להתקין בדיון זה ולעבור לכמה ענינים
 אחרים, כי בשעה 11 מתקיימת הישיבה של הועדה המשותפת לתקנייה הכספון.
 והענין הראשון קביר בהצעת התיקון למקודת גם ההכנסה הנוכחת לפני הועדה.

ד. ר. גרוס:

ה-10 גיוני הוא המועד לתשלום המפרעות לפי הכנסה.
כל אחד צריך לשלם 25 אחוז מהשומה. בהצעת החוק
המונחת לפניכם הוצע שהשומים שמינם חברות ישלמו במקום 25 אחוז כל
שנה - 10 אחוז כל חודש מחודש יוני עד סוף. הכנת תשלום המפרעות לנכחת
זמן. למעשה אנו כבר מסייגים אותן, ואנו מבקשים לשלוח את המודעות לפי
נוסח החוק. פירוט הדבר, כי מי שהיה צריך לשלם 25 אחוז ג-10 לגיוני
ישלם רק 10 אחוז וביוני 10 אחוז ובאוגוסט שוב 10 אחוז. בעצם זוהי
הקלה. אבל החוק טרם אושר, ולכן אנו מבקשים לקבל איזו סמכות להפעיל
את הצעת החוק כאילו היא אושרה.

הינ"ר י. גורי:

אין זה ענין לאישור. אני מבין שר"ר ברודס מתכוון
לדבר אחד. הוא מסמיע ששהו במזניה ועדת הכספית.
והיא - עם ועדת הכספית שטעה ללא הגבהה; הוא מסיב את סדרתו, לא יוכלו
לטעון מועדת הכספית לא ידעה על כך. אם מועדה תגיב על כך, זה יכול
לחסום את הדרך בפני מהלך זה. כאשר רוצים להקל על אזרחי המדינה - ובדרך
שזוהי הקלה - לא יכולה ועדת הכספית לוטר לא, מסור להקל, כי זה בגדר
הפרת חוק. לכן, כל עוד הכנסת לא מטרה את החוק, צריך לנהוג לפי החוק
הקודם. זה שיקול אחד. אבל יכול להיות שיקול גמיש יותר המוסר: הכנסת
העבירה את החוק לקריאה שניה בוועדת הכספית. הכנסת בודאי לא תמכרונה
לכך מועדת הכספית תחסיר בענין זה. יש מה עבריינות פורמלית, אבל אין
מה פגיעה ממשית במסדר החוק בפרייה.

ח. רובינ:

אני רוצה את בקשת נציג עם ההכנסה כפי הדקת.
וכאן ישנן שתי מס'ריות: המסדרות אהא לבלוע את
הפגם אלגיסימיסטי, ואני מציע לעשות זאת בצורה כזאת שלא תהיה כל
הגובה; ואפשרות שניה להביא את המעיף לקריאה ראשונה בוועדה ומחר
להביאו לכנסת לקריאה שניה וסלישית. אבל זה יכול להעשות רק אם יש
הסכמה כללית של חברי הועדה.

י. גור:

מבחינה פרוצדורלית אני מוכן לכל דרך בענין זה.
לגומו של ענין, אם הכוונה היא לחלק את החוק
ולתוצאת מעיף זה באופן סיוחד ולהביאו למסדר הכנסה, אני מוכן לשתף
פעולה.

ז. סוזאניב:

אני מבין שהמוצר זקוק לאסור של הועדה ולא להחלטה,
כדי שבמקרה ותהיינה טענות יוכל המוצר להביא שזה
בעשה בהסכמתה וידיעתה של ועדת הכספית. היות והצעה זו היא חלק מתביעתנו,
סידנו לא תהיה כל פגיעה לכך. מולם מינוי מציע ללכת בדרך שהציע סר רובין,
כי יש לנו הסתיגויות מחרת המעיף זה. אני מציע מפורש שבקבל את הודעתו
של הצבא עם ההכנסה, ובתן את הגושפנקט של ועדת הכספית לכך.

הינ"ר י. גורי:

אני מוסר פחות מזה, לא גושפנקט של ועדת הכספית,
אלא שמענו את הודעתו של נציג עם ההכנסה ואנו עובדים
לסדר היות.

הצעת הינ"ר י. גורי - בתקבלה

הינ"ר י. גורי:

אנו עובדים למעיף אבא; חוק סלווה עמי מיוחד.
(קורא את החוק).

י. אביב:

אנו מבקשים להוכיח במעיף המחרון, כי נקטנו של חוק
זה הוא פירוש אסור בכנסת.

הינ"ר י. גורי:

הכוונה היא שנגיב את החוק לכנסת עוד המבוע?
כן.

הינ"ר י. גורי:

אני מעמיד להצעה את החוק.

ה צ ב ע ה

חוק סלווה עממי מיוחד (תיקון) - בתקבלה

היו"ר י. גורדי: היות ונותר לנו זמן, נחזור לחוק עידוד החסכון.

ס. טטנר: כתוספת לתשובות שנתנו רצייתי להוסיף כל שאלת הטיים נפתרה לגבי כל הסתייגויות שהוצעו. האפשרות של ריכוז קבוצות אנשים תנתן רק בסוף.

למד דיין ברצוני לומר, כי סתייגויות אלה נפתחו בתוך המוסדות ואינם באים בחשבון להתייבשות. ההבדל בין חכנית זו ובין חכנית פרנס החסכון הוא כזה שבחכנית זו לפי דרישת הפועלים תנתן להם אפשרות לקבל את הפרנס לעיבוד עד לקבלת הפרי.

ס. חזני: אני מציע לדחות את ההצבעה בסעיף זה עד לבירור השאלות שהעליתי, כי התשובות שקבלתי אינן מניחות את דעתי. ולמען כנוע אי-הבנה אחזור על השאלות. השאלה הראשונה היא - אם תמצא דרך להבטיח השתתפות בפועל זה לפועלים חקלאיים שאינם חברים בהסתדרות החקלאית?

ס. טטנר: זה טובה.

ס. חזני: יש לטווח דרך שתבטיח סקביעת המועמדים למפעל זה תיעשה לא על ידי מועצת הפועלים אלא על ידי לשכת העבודה או על ידי ועדה משותפת.

ואשר לחלוקת הסתייגויות, אני יודע שהחלוקה אינה נעשית עד שהמנדט אינו נושא פרי. אולם בינתיים יש בפ"ת 500 דונם הכעובדים בסוחר, והחברים מעבדים אותו בשבת. על ידי כך נזעזלת הדלק במני חברים שוכרי שבת. מהי הדרך לכנוע זאת?

ס. קלמר: היות וכל העבודה תיעשה על ידי יכין-חק"ל, אני חושב שצריך להיות סעיף מיוחד בחוק או בחקנות, שאסור לעבד את הסטח בשבת.

אני מתנגד לכך שהמפעלים יקבעו על ידי מועצות הפועלים. אני חושב שאנף החסכון במסגלה צריך להיות הטבעי.

י. גורדי: אני כמנחה על כל הענין הקטור בכרונה לתת 2000 יחידות פרנס ל-2000 חברים בהסתדרות הכללית. אני מבין שמתוך רצון מיוחד מפעל זה החל בפעולתו עוד בטרם דנה ועדה הכספית וכבר חלק גדול מהיחידות. אם כך, מה נותר לנו עוד לעשות?

אשר לעבודה בשבת, אינני מבין מדוע טולזלים בכדינת ישראל ביום המנוחה. האם צריך לנטוע את הפרדסים בחפזון דה שאס הכרח לעבוד בשבת? אינני יכול להבין זאת.

א. הרצפלד: אני חושב שבפרדסים אין עובדים בשבת.

היו"ר י. גורדי: כאשר סר חזני אשר שזכורותיהם של פועלים שאינם חברים בהסתדרות החקלאית הטיב לו הרמילך בקריאת ביניים, ואני יודע לפה הוא התכוון, הוא התכוון לכך שהפועל המזרחי שמתחב בסרכז החקלאי ובמרכז החקלאי תמצא דרך כיצד להבטיח את זכותם. אם מד חזני מסתפק בזה או לא, זו שאלה אחרת. אבל חברים אחרים, אינם יכולים להסתפק בזה כי הם אינם יושבים במרכז החקלאי שהוא הקובע את טולם העדיפויות. ובדרך שהוא לא יעדיף פועלים שאינם מאורגנים בהסתדרות החקלאית על פועלים מאורגנים בה, והם שואלים כיצד תבטח זכותם של אלה. אפשר לומר כי היא לא טובה כי מפעל זה נושא עליו סם מסויים ואין הכרונה שהמסגרת מפעל זה יכללו פועלים שאינם כלולים במסגרת ההסתדרות החקלאית. אפשר לומר שתמצא דרך לכלול במסגרת המפעל גם פועלים שאינם כלולים במסגרת ההסתדרות החקלאית. כיצד - זו שאלה אחרת. אני מבקש שבהמשך הדיון דברים אלה יפורטו על ידי נציגי האוצר.

בזה אנו מסיימים הפעם.
היטיבה נעולה.